1. Sınıf

AFACAN TAYFA 2

2. Kitap

Vildan **Özdemir**

OKULDA İLK GÜN

Sabırla Beklemek

Sabah çok erkendi. Annem odama beni uyandırmaya geldi. Çünkü uyuduğumu sanıyordu. Oysa bugün okulun ilk günüydü. Bunu bildiğim için sabaha kadar uyuyamamıştım. Gelip yanaklarımdan öptü.

– Toprak, kalk oğlum. Bugün büyük gün.

Ben şimdi annemi bırakıp nasıl okula gideyim ki? Hem günün büyüğü küçüğü mü olurmuş? Bütün günler aynı, hepsi 24 saat.

– Anneciğim bugün okula gitmesem olur mu?

– Daha ilk günden mızıkçılık yapma oğlum. Anlaşmıştık hani?

Annem ilk hamlemi savuşturmuştu. Başka yollar da denedim ama olmadı.

– Sen de arkadaşlarınla birlikte başlamalısın. Hem bugün ben de seninle geleceğim.

Yataktan öyle bir fırladım ki görseniz

şaşarsınız. Bir anda bütün enerjim yerine geldi. Koşarak elimi yüzümü yıkadım. Kahvaltı masasına oturdum. Annem şaşkınlıkla bana bakıyordu.

- Toprak, bu ne hız oğlum?

- Okula benimle geleceğini söyleseydin, şimdiye hazır olurdum zaten.

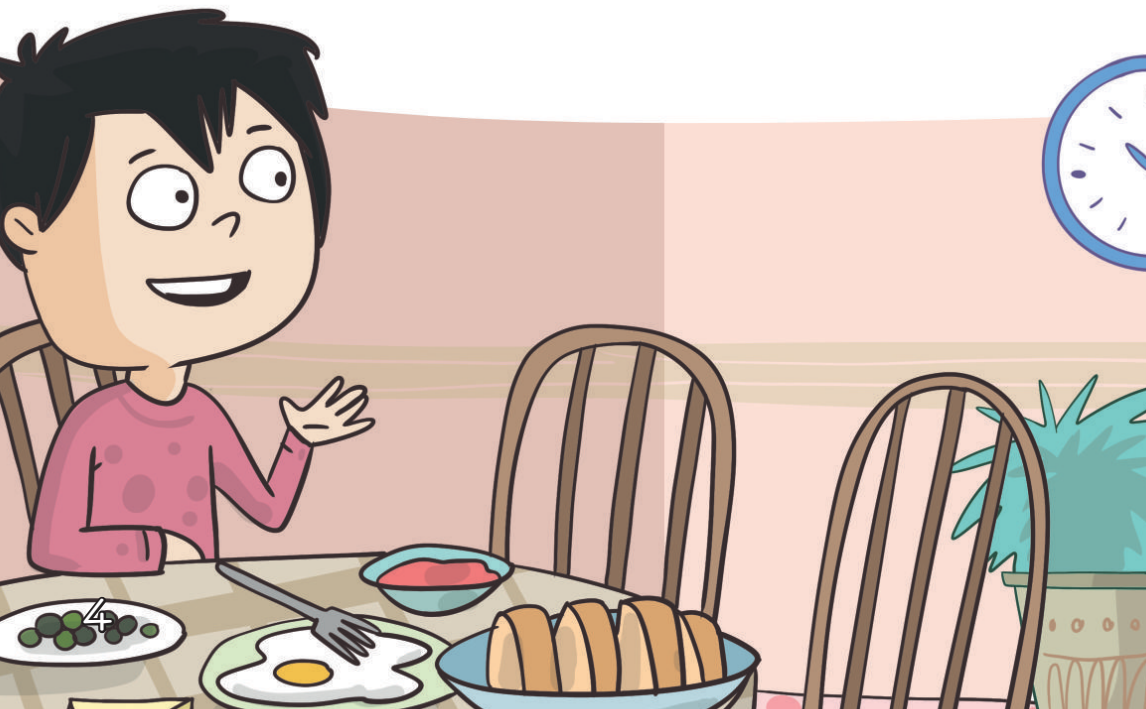

– İyi ama ben gelip seni okula bırakacağım. İçeri girmeyeceğim.

Bunu duyunca üzülmüştüm. Yine de cesaretimi toplamayı başardım. Kahvaltımı bitirip ayağa kalktım.

– Tamam anneceğim, gidip hazırlanayım.

Annem şaşırmış olsa da durumdan

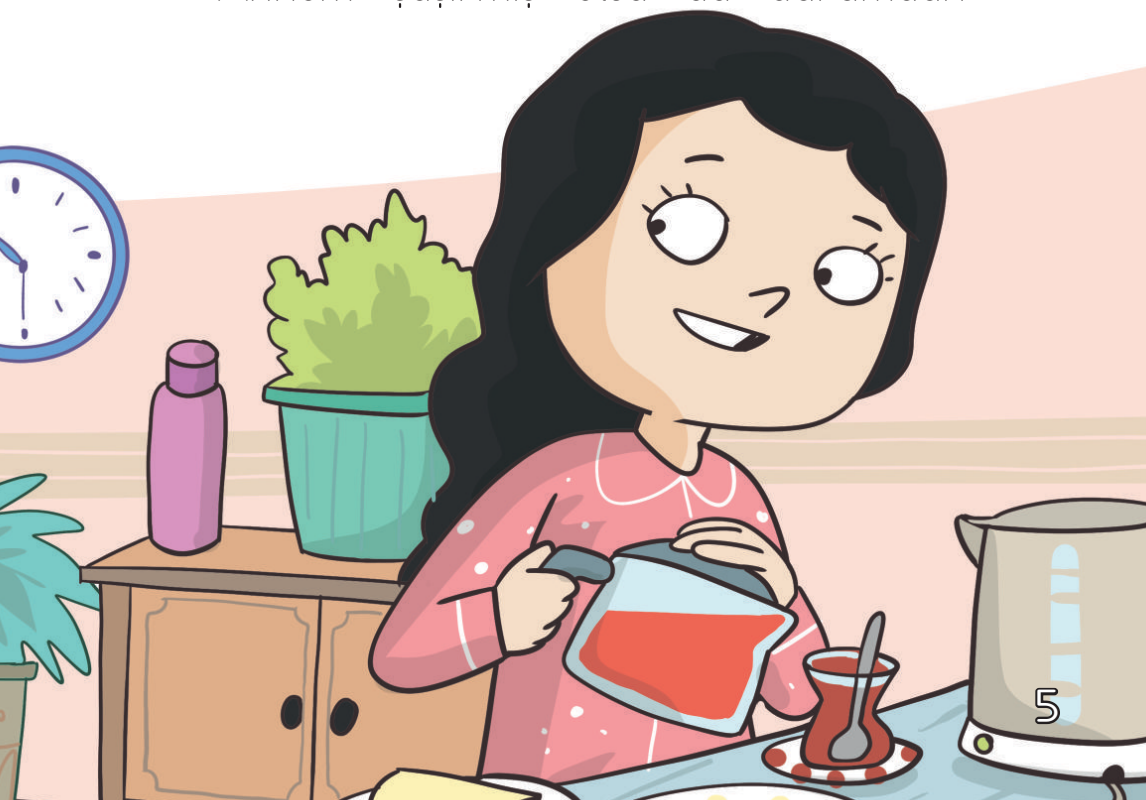

memnun görünüyordu. Odama gidip üstümü giyindim. Akşamdan hazırladığım çantamı aldım. Annem beni hazır görünce çok mutlu oldu.

Annemle el ele okula yürüdük. Saat çok erkendi. Dükkânlar bile yeni açılıyordu. Bir yandan yürürken diğer yandan komşularımıza nereye gittiğimizi söylüyordum.

